

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-00233

Den 8. april 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 25. marts 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 528 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Grete Holmsgård (SF).

Spørgsmål nr. 528 (alm. del)

Af miljøministerens besvarelse af MPU alm. del – spørgsmål 315 den 28. januar 2011 om planerne om at etablere et mellemlager for radioaktivt affald ved Lubmin i ved Østersøen nær grænsen til Polen fremgik, at Naturstyrelsen som kompetent myndighed i Danmark ikke havde modtaget notifikation fra Tyskland, og at man ville afvente resultatet af en henvendelse fra Institut for Strålebeskyttelse, hvorefter man i givet fald ville rette henvendelse til Tyskland for at ”få en redegørelse med oplysninger om eventuelle grænseoverskridende miljøkonsekvenser fra det radioaktive lager.” Indenrigs- og sundhedsministeren har nu i sin besvarelse af MPU alm. del spørgsmål 317 den 23. marts 2011 oplyst, at lageret indeholder brugte brændselsstave foruden lav- og mellemradioaktivt affald. Vil miljøministeren snarest muligt fremsende oplysninger om resultatet af Naturstyrelsens henvendelse til de tyske myndigheder og samtidigt oplyse, om de tyske og/eller danske myndigheder har forsømt sine forpligtelser vedrørende Espoo-konventionens konsultationsprocedure - (kopi af notifikationen bedes vedlagt)?

Svar

De tyske myndigheder – Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit – har den 28. marts 2011 som svar på en henvendelse fra Naturstyrelsen oplyst, at tilladelsen til opbevaring af beholdere med radioaktivt materiale i Mellemlager Nord i Rubinow Kommune i Lubmin (Mecklenburg Vorpommern) blev givet den 5. november 1999. Den seneste og syvende tillægstilladelse hertil blev givet den 30. april 2010. Alle tillægstilladelser drejer sig om tekniske detaljer, hvorfor det tilladte antal af beholdere og den tilladte grænseværdi for opbevaring af radioaktivt materiale ikke blev berørt af disse.

På tidspunktet for den oprindelige tilladelse havde Tyskland ikke ratificeret Espoo-konventionen. Tyskland ratificerede denne i 2002.

De tyske myndigheder forelagde imidlertid sagen om etableringen af lageret for EU-Kommissionen den 15. september 1998 i henhold til artikel 37 i EURATOM-aftalen. Kommissionen svarede den 12. marts 1999, at der ved normal drift, ikke ville være nogen signifikant spredning af radioaktivitet uden for det tyske territorium fra lageret. I tilfælde af uplanlagt udslip af radioaktive substanser ville disse heller ikke være signifikante i henhold til sundhedsrisikoen. Svaret fra Kommissionen er noteret i den tyske tilladelse.

De tyske myndigheder gav den 11. juni 2010 en transportlicens til transport af CASTOR-beholdere (Cask for Storage and Transport of Radioactive material) fra et oparbejdningsanlæg i Karlsruhe. Tilladelsen var gældende til 13. december 2010 og er blevet forlænget til 30. april 2012.

På den baggrund konkluderer de tyske myndigheder, at driften af lageret i Lubmin er baseret på tilladelsen fra 5. november 1999, og at lageret må antages ikke at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne. Transport af CASTOR-beholdere finder ifølge myndighederne ligeledes sted i overensstemmelse med den eksisterende tilladelse.

På baggrund af det af Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit oplyste er det Naturstyrelsens vurdering, at der ikke er sket forsømmelser i forhold til Espoo-konventionens konsultationsprocedure. Jeg kan henholde mig hertil og vedlægger udtalelsen fra de tyske myndigheder.

./.

Karen Ellemann / Helle Pilsgaard